

HELSINKI, Hämeentie 82 C
Ensio Rindell (K. Laaksonen)

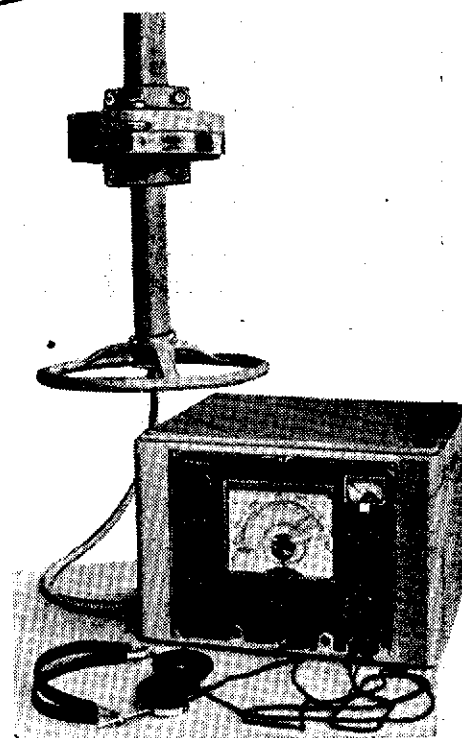
Merten kyntäjiä

varustettaessa

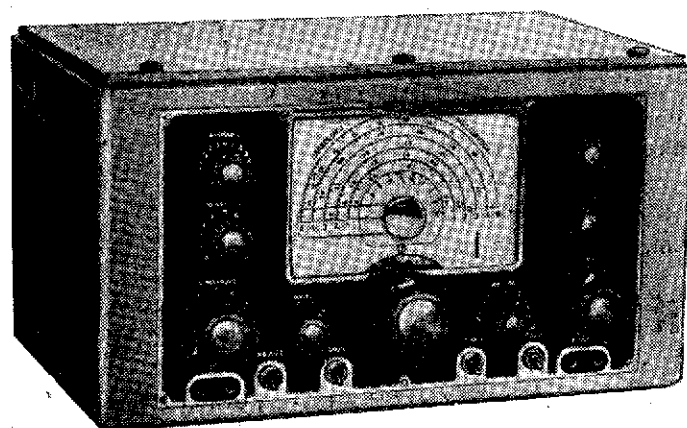
on tärkeätä taata laivoille luotettava yhteys maihin.

HELVARIN laivaradiolaitteilla,

jotka jo lukemattomilla valtamerimatkoillakin ovat osoittaneet tehonsa ja varmuutensa.

LAIVALÄHETTIMIÄ
LIIKENNEVASTAANOTTIMIA
SUUNTIMISLAITTEITA

Pyytäkää tarjouksia!

OY HELVAR

PITÄJÄNMÄKI, puh. 478516 (valhde).

RADIO OH

N:o 5 • 1949

SYYS -
LOKAKUU

Uusien määräysten
mukaiset

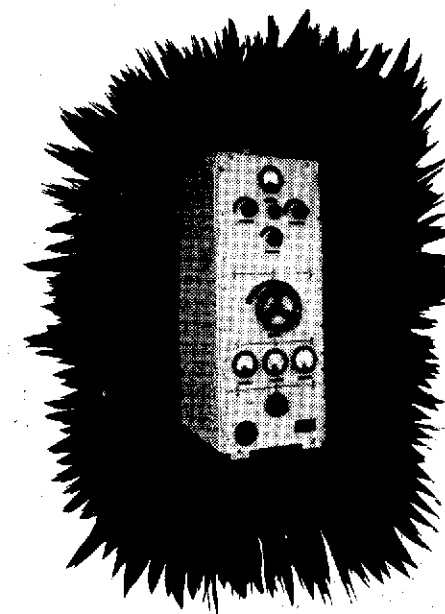
LAIVARADIO LAITTEEMME

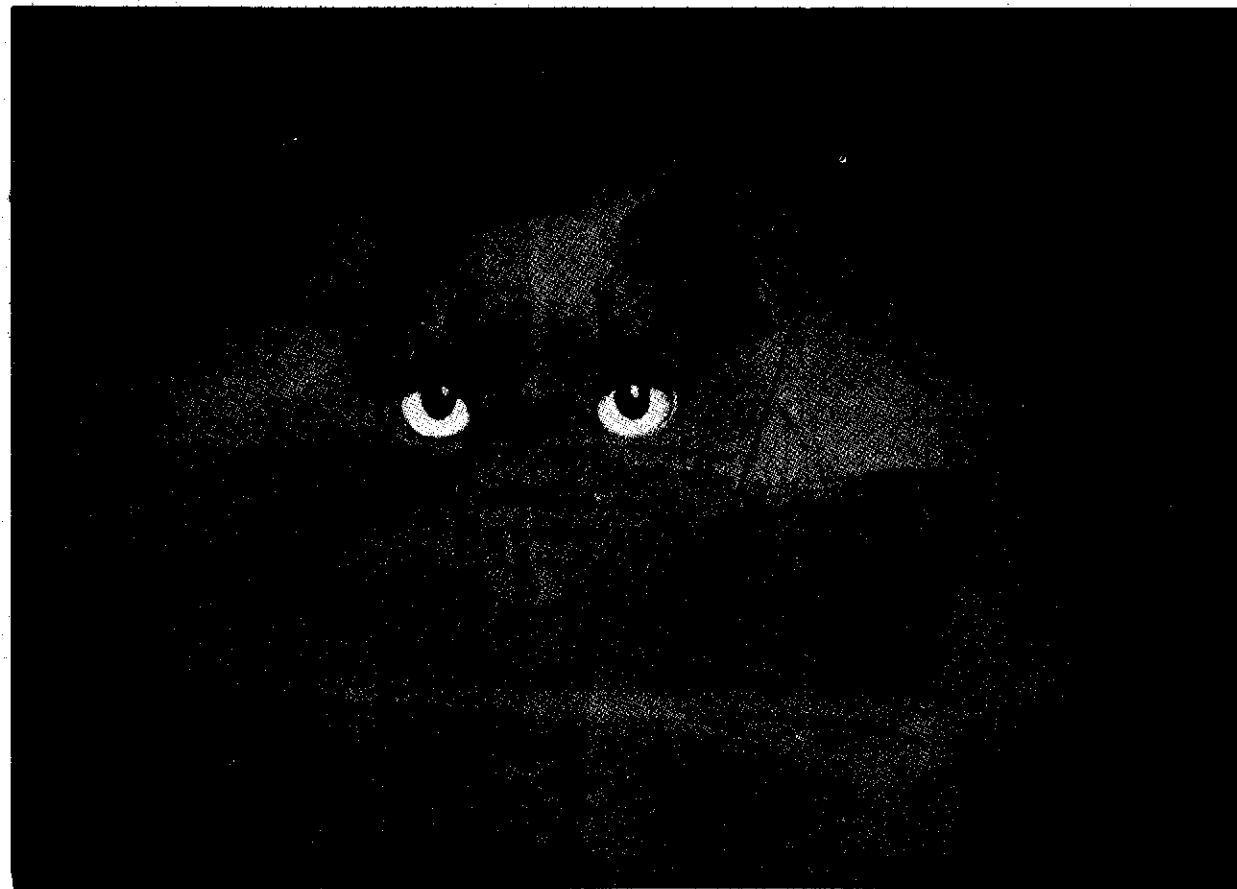
Valmistuneet

TERVETULOA TUTUSTUMAAN

STAR-RADIO Oy

Helsinki - Lönnrotinkatu 45 D
Puh. 62523

MERENKULKU TURVALLISEMMAKSI JA NOPEAMMAKSI

RAYTHEON MERENKULKUTUTKAN AVULLA

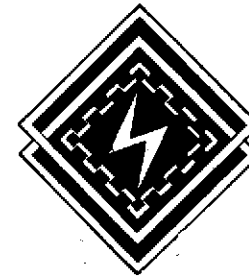
Laivoilla, joilla on käytössä Raytheon Merenkulkututka, on silmät kuin kissalla — silmät, jotka helposti näkevät läpi pimeyden ja välimatkojen, läpi tiheän sumunkin. Sen avulla laivat voivat saapua sumuverhon peittämiin satamiin ja poistua niistä, noudattaa tarkoin kulkuvuorojaan sekä välttää niin yhteentörmäyksiä kuin viivytyksiäkin. Lyhyesti sanoen, Raytheon Merenkulkututka jouduttaa matkantekoa ja lisää merenkulun turvallisuutta. Suurin osa tutkalla varustetuista kauppalaivoista käyttää juuri Raytheon Merenkulkututkaa. Raytheon on sitäpaitsi ensimmäinen valmistaja, jolla on tarjottavana kahta tutkalajia: yleiseen merenkuluun 10 sm:n aaltopituudella toimiva (s-band) sekä erikoistarkoituksiin 3 sm:n aaltopituudella toimiva (x-band).

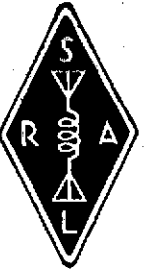
10222 - 61861 - 4699 - 3047 - 2295

TURKU - HELSINKI - TAMPERE - OULU - JYVÄSKYLÄ

Machinery

RADIO OH

SUOMEN RADIOSÄHKÖTTÄJÄLIITON R.Y. JA SUOMEN RADIOAMATÖÖRILIITON R.Y.
ÄÄNENKANNATTAJA

TOIMITUS

Y. LUOMANMÄKI (vastaava) K. S. SAINIO, (toimitussihteeri)

Toimituksen osoite: Helsinki, Mechelininkatu 2. A. 4 - Puhelin 43672

Toimituskunta: E. KOIVISTO, A. SINKKONEN, O. SUOMALAINEN, K. AHTI, V. E. KILPINEN, ja A. HÄKKÄNEN

N:o 5

SYYS-LOKAKUU

XVIII vuosik. 1949

V.H.F.-kokeilut.

Ulkomaisten "markkinoilla" on mielenkiinto etenkin 144 MHz:n alueeseen jatkuvasti lisääntynyt. Kaikista pessimistisistä ennusteluista huolimatta on kesän kuluessa saavutettu tukuttain hyviä yhteyksiä ja niinpä QST (syyskuun numero) noteeraa uudet matkaennätykset 144, 220, 420 ja 1215 MHz:n alueilla. Johtuneeko se osittain myös lisääntyneistä asemista näillä vhf-alueilla ja parantuneista laitteista, mene ja tiedä. Tilanne on jokapäiväisessä seläin, että yltäpääsimät W- ja G-ukkelit vakavissaan havittelevat Atlantin ylitystä 144 MHz:llä. Viimeisimmät tiedot kertovat, että FA8BG:n 2 m-signaalit on kuultu Englannissa!

OH-asemista on 20K selvästi edellä muita. Hänen merkkinsä on kuultu Belgiassa. SM-asemiin hänellä on kesän aikana ollut kymmeniä yhteyksiä. 2NY on kuultu Ruotsissa. Yhteyttä sinne hän ei tietäkseni vielä ole saanut. Se lienee vain ajankysymys. Samaa rataa pyrkii myös 2NV, joka on varsin aktiivisesti työskennellyt 144 MHz:llä muiden OH-asemien kanssa.

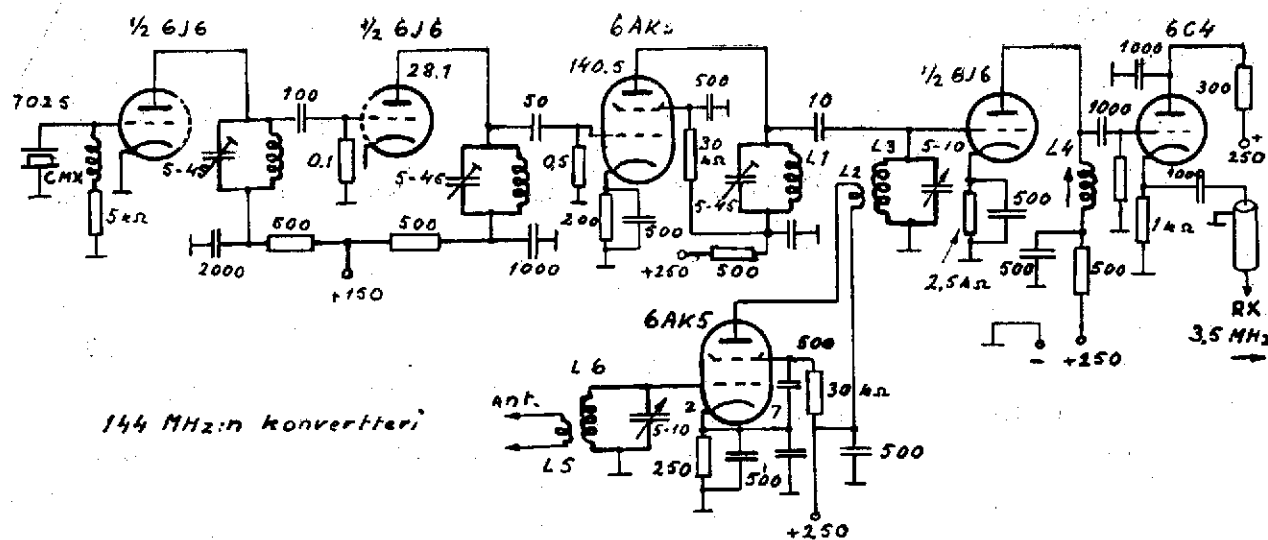
Seuraavassa annammekin 2 m:n kilpajuoksuun osallistuneitten VHF-miestemme itse kertoma laitteistaan ja kokemuksistaan.

520 km 144 MHz:llä.

Näkyvimmat 2 metrin kokeilun tulokset saavuttanut OH2OK kertoo VHF-toiminnastaan seuraavaa:

Kokeiluni aloitin huhtikuussa 1948 6 metrillä. Ensimmäisenä lähettimenäni toimi normaalin 10 metrin lähetimen bufferiasteen jälkeen lisätty 3E29-aste. Vastaanotto- puolella käytin konvertteria, itsevärähtelevä 6C4-oskillaattori ja 6AK5-sekoitusaste. Antenni oli viisielementtinen yagi-antenni. Ensimmäinen QSO oli OH2PK:n kanssa 11. 4. -48. Koska konvertteri oli keho, tai ainakin tuntui sellaiselta, rakensin heti kaksi uutta, joiden antama tulos oli sama. Loppujen lopuksi ei konvertterissa kaiketi ollutkaan vikaa. Samalla kertaa uuden konvertterin teon kanssa päätin rakentaa myös uuden ja erillisen lähetimen. Sekin valmistui aikanaan, mutta eipä vain tullut kuin yksi ulkomainen QSO — HB9BZ. Tämä tapahtui 19. 7. -48. Tällaisena tilanne pysyi kesään 1949 asti. 19. 7. -49 minulla oli erittäin hieno 2 metrin QSO SM5VN:n kanssa ja silloin päätettiin yrittää myös 6 metrillä, ja yhteys tulikin. Lähetin oli edelleen sama, mutta konvertteri oli ja vaihtanut muotoa. Siinä oli rf-aste 6AK5, 6AK5-sekoitusaste, 6C4 katodille kytketty lähtöaste ja 6J6:lla kiteen ohjaama paikallisoskillaattori. Kide on 6000 kHz ja 6J6 toimii tripleri X tripleri loppujaksoluvun ollessa 54 MHz. Herkkyys tällä laitteella oli vallan toinen kuin vuotta aikaisemmin. Lähetin on kiteen ohjaama 6AG7-6V6-RK4D32. Teho on noin 150 W. ja jaksoluku 50,04 MHz. Antenni on nykyisin nelielementtinen yagi, säteilijänä on laskostettu dipoli ja syöttö tapahtuu 300 ohmin "lapamadolla". Näin jälkepäin tuntuu siltä, ettei olisi pitänyt heittää 6 metrin kokeiluja viime talvena. Nykyinen Suomen ennätys olisi varmastikin pitempi kuin mitä se nyt on. Olihan alue auki viime keväänä kuuden viikon aikana Etelä-Afrikasta Englantiin. Tämä tuntuu vallan ihmeelliseltä. Nyt ainakin minä aion olla kuudella metrillä ja yrittää väliä ZS-OH. Tämä olisi uusi Suomen ja Euroopan ennätys sekä eräs pisimmistä mitä maailmassa on saatu konsanaan. Olen ollut monta kertaa yhteydessä sikkäläisten VHF-miesten kanssa ja he puolestaan yrittävät tänne. Paras aika tähän on keskellä päivää — ikävä kyllä. Tuumikaahan pojat vielä asiaa. Kuudelle metrille pääsy ei tuota vaikeuksia. Sinne pääsee aivan samoilla vehkeillä kuin kymppileikin.

Joulukuussa 1948 olin yhteydessä G5BY:n kanssa kymppillä. Keskustelimme 144 MHz:n asioista ja SM5VN kuuli keskustelun — ei minua vaan G5BY:n. Hän kirjoitti minulle ja pyysi selvittämään, missä mitassa asiat ovat Suomessa. Vastasin ja sanoin, että vielä tarvitaan aikaa, sillä täällä vasta puhutaan työskentelyn alkamisesta. Helmikuussa aloin rakentaa laitteita ja maaliskuun 21 p:nä olin valmis yrittämään. Sekä OH2NY että minä olimme yllättyneitä, kun yhteys tuli ensi yrityksellä. Käytin silloin väliaikaista yagi-antennia. Sen tilalle rakensin sitten 8-elementtisen, neljä elementtiä kummassakin kerroksessa. Kuuluvaisuus parani selvästi. 21. 4. tuli sitten toinen suomalainen yhteys 2TT. Kesäkuussa kolmas 2NV. Tällä välillä 29. 5. sain ensimmäisen Suomi-Ruotsi yhteyden SM5VL:n kanssa. Matka oli 410 km ja yhteys oli uusi Suomen, Ruotsin ja Pohjoismaiden ennätys. Kuuluvaisuus oli huono, raportit vain 43/19. Taito parani ja samoin myös laitteet, ja nykyisin raportit vaihtelevat 449-589 välillä. Yhteyksiä on ollut 45 kpl. (8. 9. 49 mennessä). On tullut myös uusi ennätys 6. 9. -49. SM5MN Lindköpingissä, matkaa 520 km. Samana iltana oli myös yhteys SM5FJ:n kanssa Norrköpingiin. Edellinen antoi raportin 589 ja sai 569, jälkimmäinen 589 ja sai 579. Yhteyksiä on

L₁ 4 k Ø 7 mm 1 17 mm.
 L₂ 2 k Ø 8 „ 110 „
 L₃ 4 k Ø 7 „ 117 „
 L₄ 200 k 0,2 mm 2 × *pp* lankaa trolituulirungolla, jossa on
 2 uraa, tanskalainen
 L₅ 2 k Ø 8 mm 110 mm
 L₆ 4 k Ø 7 mm 117 mm
 säätökond. Praha 15 pF. otettu pois levyjä niin, että jää
 2 staatt. ja 1 roott. Huom. 6Ak5 nastat 2 ja 7. Suoja kul-
 kee niin, että nastat 1 ja 7 jäävät toiselle puolelle. Suoja-

hilan maadoituskond, yhdistetään nastaan 2, vaikka se piir- roksessa onkin toisessa paikassa.

Kaikki kelat 1 mm emaljoitua kuparilankaa. Ei pidä yrittää tinattua kytkentälankaa.

Kaikki kondensaattorit glimmeri tai vastaavia.

Paikallisoskillaastori viritetään vastaanottimen avulla. Viisinkertaistausaste kytkemällä mittari sekoitustasteen katodiin. 4:s ja kuudes harmoninen eivät esiinny, jos pysytään trimmerin kapasitanssin alkuosassa.

minulla nyt viiteen eri asemaan, edellämainittujen lisäksi myös SM5ABC ja SM5GQ Tukholmassa. SM5MN:n puhellähetyks tuli myös voinalla S 3. Parhaana saavutuksena pidän sitä, että ON4CC kuuli lähetykseni 4. 7. 49 Antwerpenissä klo 2300 Suomen aikaa raportin ollessa 569 parhaina hekinä.

Keskikesällä huomasi alueella uuden aseman. Se paljastui OH1NA:ksi, joka pyysi QSL-korttia, jos joku sattuisi kuulemaan. Asema kuului hyvin 569x ja seuranneissa kokeissa huippuraportti oli 59 + 9x. Ikävä kyllä 2 m. ylllelvä ei saatu, koska heidän konvertterinsa ei toiminut.

Tuntuu siltä, että 2 metrin alueen aukenemisesta ei voi puhua. Jos matkaa on jokin sata kilometriä, niin yhteys tulee aina, jollei jommallakummalla paikkakunnalla sada. Tämä kesällä — talviajasta en voi sanoa mitään. Näin yksinkertainen ei asia varmastiakaan ole, sillä yhteys SM5MN:n ja SM5FY:n kanssa kertoo toista. Seuraavana iltana ei ukkeleista kuulunut nimittäin mitään. Ajattelen selitykseksi seuraavaa. He käyttivät 4-elementtistä yagi-antennia ja tuona iltana oli varmasti korkeammalla ilmakehässä joku kerrostuma, joka palautti heidän merkkinsä takaisin maahan. Jos tätä kerrosta ei ole, niin yhteyttä ei tule. Petas—Tukholma yhteydet taas syntyvät siksi, että molemmissa paissa käytetään keilaa alaspäin painavia antennejä. Tätä tulee myös se, että yhteys on onnistunut Tukholmassa vain niille, joilla on tällaiset antennit.

SM5MN käytti 105 W. ja SM5FJ käytti 15 W. tehoa. Erittäin hauskia huomata, että kun "aukeneminen" sattuu, teho ei merkitse mitään. Siis paikallisyhteyskysä varten tehdyt laitteet kelpaavat myös sopivissa olosuhteissa dx-toysoenteloma. Kun tämä on näytetty nyt toteen, niin ehkäpä suomentaistenkin asemien lukumäärä lisääntyy. VIIF-alueet olisivat esim. helsinkiläisille erittäin sopivia "turina"- ja neuvottelualueita. Miettikääpä pojat asiaa vielä kerran.

Tällä hetkellä 2 metrin laitteeni ovat seuraavanlaiset: Lähetin on viisiasteinen kiteellä ohjattu. Kiteen jakosuku 6000 kHz, joten loppujakso on 144,0 MHz tasan. Putket: 6AG7, 6AG7, 6V6, 8I5, 3E29 ja tehoa 120 W. Antenni 8 elementtinen, säteilijä 4:ssä kerroksessa sekä 3 × 4 m verkkoreflektori, 2" silmät. Tehovahvistus noin 15 dB. — Vastaanottimena on kidekonvertteri, kide 7025 kHz, josta paikallisoskillaattorin loppujakosäilyvyyksi tulee 140,5 MHz. Välilätkä on siis 3,5 MHz ylöspäin. Putket: 2 rf-astetta

6AK5, sekoitusaste 1/26J6, ulostuloasteena 6C4, paikallis-
oskillaattorina 6J6 ja 6AK5.

Vielä pari neuvoa. Kun suunnittelette lähetintä, niin muistakaa, että väli 144,0–144,1 MHz on suunniteltu dx-työskentelyyn. Toiseksi on tarkoituksena saada kaikki suomalaiset asemat bandin ensimmäiselle 500:lle kilojaksolle. Kolmanneksi: kun kokeilette lähetintä, niin älkää missään tapauksessa jättäkö antamatta omaa kutsuaanne. Jos vastaanotin on valmiina, niin kuunnelkaa kokeilunne jälkeen hetkinen. Jos tämä ei käy laatuun, niin ilmoittakaa selvästi joulmällä sk, että kokeilu on loppunut.

OH2OK

Turkulaiset 2 m:llä.

Ykköset saivat 2 metrin tartunnan viime keväänä. Todettiin, että Ruotsissa, eritoten Tukholmassa toiminta on vilkasta ja sieltä käsin innostettiinkin turkulaisia. Pohjanlahtea ei silloin vielä oltu ylitetty ja tukholmalaiset toivoivat olevansa mukana tätä ennätystä yritettäessä. Taloudellista apua saatiin Turun Radioseuralta, joka suostui rahoittamaan tarvikkeiden hankinnan, edellyttäen, että rahat ei käytetä työpalkkioihin. 20K avusti kokeneen miehen neuvoilla ja ohjeilla.

Laitteitten rakentaminen suoritettiin yhteisvoimin ja työnjakoa noudattaen. Eri ryhmät panivat pystyyn lähetimen, konvertterin, voimalaitoksen ja antennin. Kun asia oli sitä myöten selvä, kerrättiin laitteet Samppalinnan määllä sijaitsevaan vanhaan Turun yleisradioaseman rakennukseen, mikä nykyisin on kaupungin omistuksessa ja partiolaisten käyttöön annettuna, mutta joka kesän aikana saatiin kokeiluja varten lainaksi. Sivumennen mainittakoon, että paikka on sijaintinsa puolesta tarkoitukseen mitä sopivin.

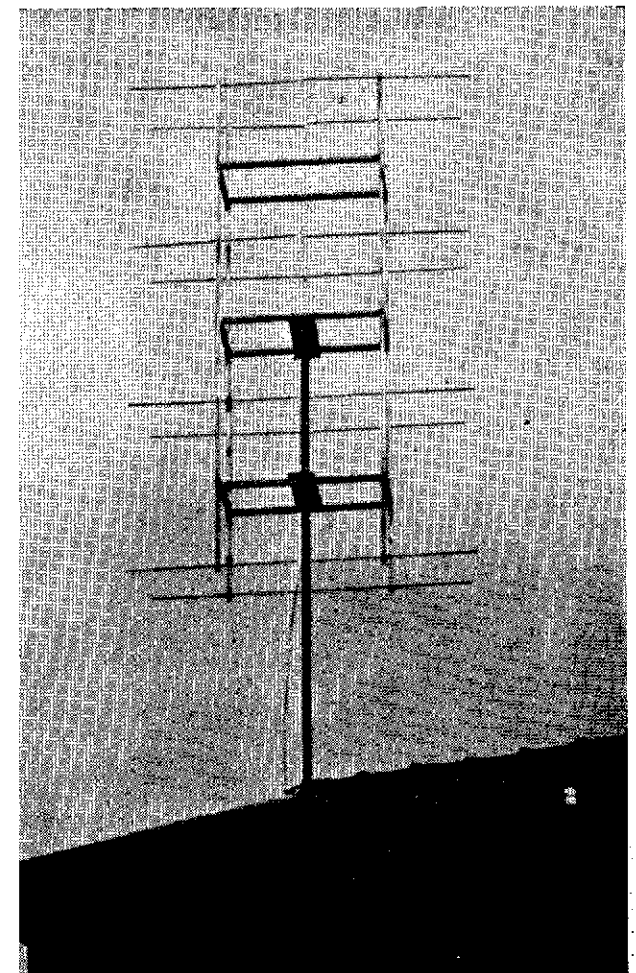
Kun lähetettiin ensi kertaa oli siinä kunnossa, että voitiin odottaa sen jotakin atavan ulos, suunnattiin antenni 20K:ta kohti ja seuraavana päivänä saatiin tietää ensi-yrityksen onnistuneen kaunisti. Lähetin antori sitten koko kokeilujen ajan kauniita tuloksia. Ruotsalaiset olivat siihen varsin kiinnostuneita ja he ilmoittivat kuulleensa sitä Turholmassa silloinkin, kun suuntaus oli kohti Helsinkiä.

Konvertteriistä vastoin aiheutti mieliharmia. Vastao-
tto ei ollut onnistuakseen aluksi ensinkään. Paljon pään-
vaivaa nähtiin laitteen tarkistamisessa, mutta mitään ra-
kenteellista vikaa ei todettu, ei myöskään oleellista paran-
nusta saatu suoritetuilla muutoksillakaan aikaan. Vaikeuk-
sista saadaan kuitenkin epäilemättä suurimmaksi osaksi
syyttää käytännössä olutta epävarmaa ja epäselektiivistä
vastaaotinta. Myöhemmässä vaiheessa kyllä saatiin Asa:n
liikennevastaanotin käytettäväksi, mutta silloin muuttui va-
"säsuhtet" sellaisiksi, että kokeneimmat neuvoivat, ettei
kannattanut yrittääkään. Kun ilmat vihdoinkin paraniivat oli
kokeiluhuoneiston menetyksen vuoksi laitteet jo ollut pak-
ko purkaa.

Lyhyt teknillinen selostus laitteista lienee paikallaan. Lähetin on 5-asteinen ja sitä ohjaa 6000 k:n kide. Triitet-kytketty, 6V6:lla varustettu oskillaattori kahdentaa jaksoluvun 12 mks:i. Seuraavat kaksi astetta ovat kahdentajia, putkina 6V6:set. Triplerinä toimiva 815 syöttää pääteastetta 144 mjjlla. Pääteputkena on 829B, josta on otettu noin 100 W.

Antenni on 16-elementtinen rotary-beam, jota syötetään 300 ohmin Amphenol-johdolla. Rakenne on sama kuin ARRL:n vuoden 1949 Handbookissa kuvattu, mutta horisontaalitasoiseksi muunnettuna. Tukirakenne on puuta ja elementit duralumiini-putkea. Antenni on noin 1,5 metrin korkeudessa katosta, mutta melko korkealla merenpinnasta sekä vapaana varjostavista maastomuodostumista ja rakenteista.

Konvertteri on 20K:n mallia. Suurjaksosteessa on putki 6AK5. 6J6:n toinen triodisysteemi muodostaa kiteellä ohjatun 7 m:n oskillaattorin ja toinen triodisysteemi nelinkertaistaa oskillaattorin jaksoluvun jonka 6AK5 viisinkertaistaa 140 mksi, mikä syötetään sekoittajan toimivaan 6J6:een, josta edelleen 6J5:n kautta vastaanottoimeen. Vastaanotin viritetään 4—6 m:n alueelle, missä sen asteikkoja on vaivaton lukka sopivasti valitun oskillaattorin jaksoluvun ansiosta.

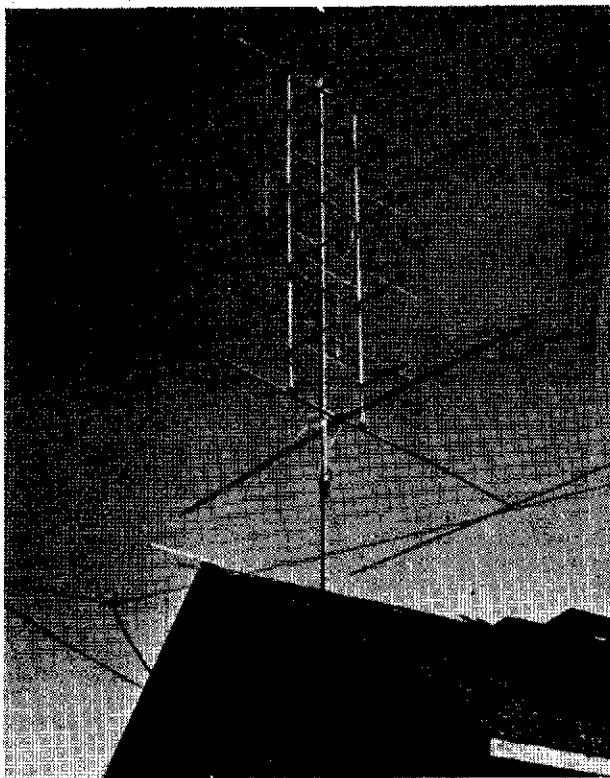

Turkulaisten 16-elementtinen.

OH2NY:n saavutuksia.

Kaikilla on vielä muistissaan, kuinka OH2NY ensimmäisenä suomalaisena amatööriin sai 5 m. yhteyden maan rajojen ulkopuolelle, Englantiin, 4. 6. 1948. Vaikka asianharrastajien piireissä tiedettiin paljon pitemmätkin yhteydet mahdollisiksi edullisissa olosuhteissa, oltiin meillä suhteellisen pessimistisiä meikäläisten mahdollisuuksiin nähden. Tiedettiin, että pitkien yhteyksien edellytyksenä oli tavallisesti selvästi erottuva raja lämpimän ja kylmän ilmakehroksen välillä sopivassa korkeudessa; mutta luultiin, että meikäläisessä ilmastossa sellainen tilanne esiintyy vain poikkeuksellisesti. Voi olla, että ilman 2NY:n väsymättömää innostusta ja sitkeyttä olisi jääty vaille sen kevään ja kesän kansainvälisiä yhteyksiä 50 MHz:llä. Tämä kansainvälisen toiminnan "avaus" oli seuraus määrätietoisesta kokeilusta, jota oli tehty Keravan ja Helsingin lähiympäristön piirissä heti uusien radioamatöörilupien tultua myönnettyiksi. Kokeiluihin ottivat osaa 2NY, 2NV, 2PK, 2RK ja 2SE.

Luvun saatuaan siirtyivät 2NY ja 2NV kokeilemaan 50 MHz:lla. Tuloksena oli aluksi eräiden lähiemien yliaaltojen kuulumisia. Suuntaavan antennin merkitys kävi ilmeiseksi. Kesäkuun 4. päivä teki ratkaisevan vaikutuksen jo väsähtäneeseen innostukseen "kuutosten" piirissä. Etenkin 2PK tuntui tavattoman innostuneelta ensimmäisten yhteyksiensä jälkeen päivystysten tunnollisesti joka päivä. Hänen ansiostaan pääsivätkin toiset, 2NV ja 2OK selville alueen aukiolista. Heinäkuussa 2NY kokeili ensi kerran kideohjauksen ulottamista 146 MHz:lle. Pushpull T 20 antoivatkin jonkin verran, mutta hyötysuhde oli vielä huono. Vuoden vaihteeseen mennessä 2NY oli siirtynyt käyttämään kaksoistetrodia 3E29 triplerinä saaden huomatta-

Alhaalla: 3-elem. 10 m:n beam $\frac{1}{4}$ λ :n sauvanvälein.
Säteilijä laskostettu dipoli 300 Ω :n syöttöjohdolla.

Ylhäällä: 4-elem. 6 m:n beam säteilijä laskostettu dipoli 300 Ω :n syöttöjohdolla.

Keskellä: 2 m:n beam, säteilijöitä 4 kokoaaltdipolia, joiden väli $\frac{1}{2}$ λ , reflektori 3×4 m. verkko, 2° silmät. Syöttö 300 Ω . Verkko 42,5 cm etäisyydellä (0,2 λ :n päässä). Rakenne täysmetallinen.

Kilpailukuvulumisia.

Ensiksi korjaus hopeamallian sääntöihin. Pistelaskukavaan oli pujahtanut painovirhe plusmerkin muodossa. Prefiksit ja zonet tulee kertoa keskenään ja tähän tuloon lisätään kustakin ensimmäisestä WAC:sta kullakin bandilla 100 pistettä. Siis esim. allekirjoittaneen tilanne 30. 9. 49: työskennellyt 72 maata, ja zoneja seuraavasti 7 MHz:lla 6, 14 MHz:lla 31, 28 MHz:lla 19 yhteensä 56 zonea ja WAC 14 sekä 28 MHz:lla, joista myöhemmistä tulee 100 pistettä, yhteensä 200. Kaava näyttää siis seuraavanlaiselta: $72 \times 56 + 200 = 4232$ pistettä. — Prefiksit lasketaan maaliskuun 1949 QST:ssä olleen luettelon mukaan, joka luettelo julkaistaan seuraavassa OH:ssa (mikäli tila sen sallii). Zoneluettelo sekä kartta ovat esim. Radiokirja 1949:ssä.

Kansainvälinen kilpailusesonki on päässyt täyteen vauhtiinsa, antaen mahdollisuuden kilpailuihin melkein jokaisena viikonloppuna vuoden loppupuoliskolla.

CQ-lehti järjestää taas viime vuonna aloittamansa kansainvälisen DX-kilpailunsa. Kilpailun säännöt ja ajat ovat seuraavat.

Kilpailuun saavat osallistua kaikki luvan omaavat amatöörit. Kilpailu tapahtuu puheella 29. 10. 49 klo 0200 gmt — 31. 10. 49 klo 0200 gmt ja cw:llä 5. 11. 49 klo 0200 gmt — 7. 11. 49 klo 0200 gmt. Jaksolukualueet ovat: 7, 14, 28 MHz. (Viime vuonna mukana ollut 3,5 MHz on nyt jätetty pois) Kilpailun tunnuksena on RST + oma zone numero. Siis esim. OH-asetat antavat cw:llä 57915 ja puheella 5715. ZL-asetalta voimme saada cw:llä 56932 ja PY-asetalta puheella 5811. Pisteet lasketaan seuraavasti: Kustakin dx-yhteydestä 3 pistettä, kustakin oman maanosan yhteydestä 1 piste. Yhteydestä omaan maahan ei saa yhteyspistettä, mutta kuitenkin seuraavassa ilmenevät prefiksi- ja zonekertoimet. Kustakin työskennellystä maasta kullakin aaltoalueella saa kertoimen, johon lasketaan yhteen kustakin työskennellystä zonesta kullakin aaltoalueella saatu kerroin ja näin saatu summa kerrotaan yhteyspisteiden summalla. Siis: Yhteyspisteet $\times$ (prefiksit + zonet). — Kilpailijat jaetaan kahteen ryhmään: 1. ne, jotka ovat työskennelleet vain yhdellä aaltoalueella; 2. ne, jotka ovat työskennelleet kahdella tai kaikilla kolmella, joista jälkimmäiset saavat osallistua myös ensimmäiseen ryhmään. Palkintona jaetaan kussakin maassa ensimmäiselle ja toiselle parhaalle kunniakirja. Kilpailun järjestäjät kehoittavat osanottajia ilmoittamaan cq-kutsun yhteydessä mitä kohtaa aluetta kutsun jälkeen kuuntelee. Kilpailulogit on lähetettävä OH2OP:lle 20. 11. 49 mennessä joko kotiosoitteella H:ki, Kirsikkatie 22 tai H:ki, Box 306.

Tsekkoslovakian amatöörliliitto CAV järjestää tänä vuonna yleiseurooppalaisen DX-kilpailun.

Ajat: CW:llä 26. 11. 49 0001 gmt—27. 11. 49 2400 gmt Puheella 3. 12. 49 0001 gmt—4. 12. 49 2400 gmt Eurooppalaiset amatöörit kutsuvat toisia maanosia CQ AW. Ulkoeurooppalaiset asemat kutsuvat Eurooppaa CQ EU.

Hyväksytyt aaltoalueet: 3,5 — 7 — 14 — 28 — 50 MHz sekä puheella että cw:llä. Kilpailun aikana vaihdetaan cw:llä kuusi- ja puheella viisinumeroinen ryhmä, joka muodostetaan RST raportista ja kolmesta mielivaltaisesta numerosta, jota viime mainittua käytetään koko kilpailun ajan. — Jokaisesta vastaanotetusta sanomasta saa kilpailija yhden pisteen ja annetusta kaksi; siis täydellisestä yhteydestä kolme pistettä. Pisteet kerrotaan kertoimella, jonka saa eri aaltoalueilla työskenneltäneiden maiden — prefiksien — summasta. Huom. Jokainen W- sekä VE-maan kutsupiiri lasketaan tässä eri maaksi. Näitä piirejä on

vasti paremman hyötysuhteen kuin T 20:llä. Keväällä 1949 siirtyi 2NY kahdelle metrille ja sai siellä ensimmäisen yhteytensä 2OK:n kanssa 21. 3. 2NY on tyytynyt kokeilemaan suhteellisen pienellä antennilla syyskuun loppupuolelle saakka, jolloin hän siirtyi V-antennin käyttöön. Hänet on myös kuultu Ruotsissa 6 elementin antennia käyttäen. Viimeisin saavutus on DL3FM:n kuuleminen syyskuun 27. pnä.

— 2NV.

10 USA:ssa ja 8 Kanadassa, yhteensä 18. — CW:llä saa työskennellä kuhunkin ulkoeurooppalaiseen maahan korkeintaan kolme yhteyttä bandia kohti. Puheella yhteydet ovat rajoittamattomat. — Palkintoina jaetaan kolmelle parhaalle kunniakirja kussakin maassa ja erikseen puheella ja cw:llä. Tulokset on lähetettävä allekirjoittaneelle, os. H:ki, Kirsikkatie 22 tai Box 306, 15. 12. 49 mennessä.

73 20P

OH-kilpailu

SRAL:n jäsenet aktiivisesti mukaan pohjoismaisiin kilpailuihin! Liitto järjestää valmennustarkoituksessa seuraavan kilpailun:

- Kilpailujen aika: 29. 10. 49 klo 1500—1700 Suomen aikaa 30. 10. 49 klo 0800—1000 ” ”
- Jaksolukualueet: 3,5—7—14 ja 28 Mhz
- Työskentelytapa: sähkötyt
- Kutsu: TEST OH DE ...
- Sanomat: sanoma sisältää 5-numeroisen ryhmän, jossa kaksi ensimmäistä numeroa ilmoittavat yhteyden numeron (1.=01, 100.=00, 101.=01 j.n.e.) ja kolme seuraavaa RST:n. Numeroryhmän jälkeen annetaan ensimmäisessä yhteydessä mielivaltainen 5-kirjaiminen ryhmä, seuraavissa yhteyksissä edellisessä yhteydessä vasta-asemalta saatu kirjainryhmä.
- Pistelaskutapa: kunakin jakson aikana lasketaan yhdestä yhteydestä yhdellä alueella saman aseman kanssa yksi piste. Myös yhteydet oman piiriin aseman kanssa hyväksytään. Yhteyspistemäärä kerrotaan kertoimella, joka on eri alueilta työskenneltävien piirien summa, missä kukin piiri on uudella alueella uusi kerroin. Esimerkiksi:

yhteyksiä 50 kpl			
piirejä 3,5 Mhz:llä:	1—2—3—8	=	4
	1—2—3—4—5—6—7—8	=	8
	2—3—6	=	3
			15

- kokonaispistemäärä $15 \times 50 = 750$ pistettä
- Päiväkirjaotteet: toimitettava OH2OP:lle 15. 11. 49 mennessä.
- Päiväkirjan malli:

ASEMAN (KUTSU) PÄIVÄKIRJA

Pvm	Klo	Asema	Annettu MSG	Saatu MSG	Alue	Kerroin

Yhteyksiä, kerroin Kokonaispistemäärä $\times$ = Päiväkirjan sivuja

..... / 49

(työskentelijän nimi)

Kuulemiin 22. 10 klo 1500!
—2OP —2OX —2QZ

SRAL:n sihteerin tiedotuksia.

Liiton jäsenten lähettäessä sihteerille QSL-korttinsa WAC-todistetta varten, kehoitetaan heitä lisäksi liittämään mukaan luettelo k.o. yhteyksistä, josta mm. käy selville yhteyksien GMT-aika.

*

Ne liiton jäsenet, jotka ovat olleet aktiivisessa toiminnassa ja joiden ensimmäisestä virallisesta työskentelyluvan myöntämispäivästä on kulunut vähintään 20 vuotta, pääsevät jäseniksi, jos niin haluavat, OLD TIMERS CLUBiin. Tätä varten pyytää liiton sihteerin, että halukkaat lähettäisivät itsestään lyhyen ”elämäkerran”, jossa on mainittava työskentelyluvan myöntämispäivä, QRT-ajat (pakollisia QRT-aikoja lukuunottamatta) sekä yhteyksien lukumäärä, sikäli kuin se asianomaisilla osapuolteenkaan

Kangasalan leiripäivät.

”Kolmosten Kerhon” tarkoituksena oli alunperin järjestää kesäaikana leiripäivät, jotka käsittäisivät vain kolmosten piiriin. Kerhon vuosikokouksessa Tampereella päätettiin asia periaatteellisesti ja valittiin leiripäivien järjestelytoimikunta, johon tulivat kuulumaan OH3NB, OH3OQ ja OH3OY. Sopivimmaksi leirijaksiksi katsottiin juhannuksen jälkeinen viikko. Myöhemmin kävi ilmi, että SRAL osallistuisi mielellään leiritouhuun ja niinpä kolmostet sitten ottivatkin riskin yhteisten, koko maata käsittävien leiripäivien järjestämisestä varsinkin kun liitto lupasi avustaa rahallisesti.

Leiripaikan valinnasta oli jo keskusteltu kerhon vuosikokouksessa ja tällöin jäi vaihtoehtoisesti valittavaksi Kangasalan ympäristö tai Hämeenlinnan Aulangon seutu. Toukokuun lopulla kävivät 3NB, 3OQ, 3OG ja 3OE tiedustelemassa leiripaikkoja Kangasalassa, jolloin päädyttiin ensisijaisesti Keisarinharjun valintaan. Kerhon tarkoituksena oli järjestää leiriläisille muonitus paikan päällä kenttäkeittiön avulla, mutta kun ilmoittautumisia ei parista Radio OH:ssa olleesta ilmoituksesta ja SRAL:n tiedoituksista huolimatta määräraikaan (15. 6. 49) mennessä saapunut tarpeeksi, ei kerho katsonut voivansa ottaa vastuulleen mahdollista tappionvaaraa. Näinollen jäi muonituspuoli kokonaan pois ohjelmasta. Leirillä olleet eivät kuitenkaan kärsineet nälkää, sillä vajaan kilometrin päässä sijaitsi Kaivannon matkailumaja, jossa oli mainiot ruokailumahdollisuudet. Majoitusta varten tarvittavat neljä telttaa saatiin 2OX:n ystävällisellä myötävaikutuksella.

Koska kellään kolmosista ei ollut sopivaa lähetintä leiriolosuhteita silmälläpitäen pyysi järjestelytoimikunta Ilmavoimilta lainaksi Hallicrafters HT 9 lähettimen, joka osoittautuikin mainioksi leirilähettimeksi. Lähettimen input-teho vaihteli alueesta riippuen 80—100 wattiin ja oli alueen vaihto nopeasti suoritettavissa. Ainoa haitta oli se, ettei käytettävissä ollut kuin muutamia kiteitä. VFO:na kokeiltiin tosin 3 watin kenttälähetintä, mutta ohjaus ei jostain syystä ollut täysin riittävä. Antennina käytettiin aluksi 40 metristä single wire hertziä, joka toimikin tapansa mukaan täysin tyydyttävästi. Ajan kuluksi ja luontaisen kokeiluhalun innoittamina rakennettiin lisäksi 126 metrin long wire (tapsista), 10 metrin ja 42 metrin suoraan päästä syötetyt ja lähetinteltasta vinosti nousevat antennit. Viimeksimainittu tuntui toimivan mainiosti kaikilla alueilla (3,5, 7, 14 ja 28 mj) joten se hyväksyttiin yleisantenniksi. Virtasyöttöisiä antenneita kokeiltiin kerran ja tällöinkin heikommalla tuloksella. Leirivastaanottimena oli 3OQ:n järjestämä Sky rider sx 23, jonka varjopuolena olivat heikot putket. Tämä vastaanotin olikin tarkoitettu alupitään varalle koska 2OI oli luvannut lähettää oman kaksoissuperinsa kokeiltavaksi leirille. Lähetys jäi kuitenkin jostain syystä saapumatta. Vy sri indeed! — Tarvittava verkkojännite saatiin kahdella korjauskaapelilla noin 150 metrin päässä kulkevasta pienjännitelinjasta, johon Kangasalan Sähkö Oy oli järjestänyt ulosoton ja mittarin. Kytkentä lienee suoritettu suuremman kuormituksen alaiseen vaiheeseen, koskapa jännite oli outputpäässä lähetin ja vastaanotin kuormittuna vain 185 voltia. Tämä aiheutti mm. sen, että vastaanotin tuli ”päälle” vasta muutaman sekunnin kuluttua lähettimen ”standby’sta”. Tilanne parani kuitenkin myöhemmin.

Leiri alkoi epävirallisesti jo 25. 6. 49, jolloin paikalle kerääntyivät kolmoset NB, OQ, NP, NY, OD, OE, PK.

on tiedossa sekä lisäksi kutsumerkit, joita he virallisessa työskentelyssään eri aikoina ovat käyttäneet.

*

Painosta on ilmestynyt luettelo liiton kutsumerkin omaavista jäsenistä pvm:ltä 15. 8. 1949. Luettelon hinta mk 30:—. Lähettäkää rahat postisiirtotilin kautta, sillä postiennakkojen kirjoittelu vie tunnin paljon aikaa ja lähettäminen käy kalliiksi. — Merkitkää lisäksi aina postisiirtokortin luskalle mikä maku on kyseessä, etteitte saa 10 kpl. luetteloita, jos aikomuksenne on tilata asemapäiväkirja.

NZ, OZ ja OG. Teltat pystytettiin ja jo klo 12,58 Suomen aikaa oli kaikki muu kunnossa paitsi jännitteiden kytkeminen ja antennien rakentaminen. Nämä touhut veivät vielä iltapäivän ajan ja klo 18,36 ”avasi” 3OE leiripäivät ensimmäisellä yhteydellä 7 mj:lla 7NI:n kanssa raportein 59/59. Tämän jälkeen alkoikin tasainen qso-virta valua eetteriin OH3NE:n antennista. Leiriaseman logi näytti päivien päätyttyä kaikkiaan 284 qso:ta, joista viimeinen 3NB:n qso 2QM:n kanssa.

Liittokokouksen alun sunnuntaina 26. 6. selosti 2OB tunnetulla rutiinillaan, mutta kumma kyllä ei muita kiitauksia tästä saatu kuin 8OC:n puhelimitse ja myöhemmin kirjoitsee vahvistama qsl. Missä olivat muut tähän aikaan? — Leiriaseman päiväkirjaa selaillessamme huomaamme ensimmäisen dx:n (W2SK) 3NB:n aikaansaamaksi 14 mj:lla, joka jäikin leirin ainoaksi dx-alueeksi. Maikissa ja avaimessa pistäytyivät kokouspäivänä myös 2QM, 3OY, 2TK, 3NA, 2NQ ja monet muut. Yöllä yrittivät 2OP ja 2QM päästä dx-hain vauhtiin, mutta heikolla menestyksellä. Kehno keli saapui sateen mukana.

Seuraavina päivinä (öinä) näkyvät logissa 2OZ:n, 2QW:n, 4NG:n, 3OE:n, 2OG:n, 3OQ:n, 3NY:n, 3PK:n, 2TK:n, 7NL:n, 3NU:n ja muutamien ”Kilroyden” sormenjäljet. Maanantai-iltana oli sadekin lakannt senverran, että 2OP liiton kilpailumanagerina järjesti 20 minuuttia miestä (ja 2QW:aa) kohden kestävästä kilpailusta, jossa arpa ratkaisi kilpailujärjestyksen. Ankara kilpailu ratkesi 3OQ:n niukkaan 2+ pistevoittoon 2NQ:n ja 2OP:n ollessa seuraavina kahdella pisteellä. Samana yönä onnistui 3PK:n (Phone Kalle = Pulina Kalle) napata VP8NZ, joka kuitenkin häipyi qrm:n takia. Muista mainitsemisen arvoisista yhteyksistä otettakoon KZ5CG, VK5IS, VK5FH, jotka 3PK nappasi bugillaan; 3NB:n VK3APA, VK3KK kaikki cw:lla sekä 3OQ:n foone qso Buenos Airesiin LU2BH:n kanssa. Kaikki dx:t olivat 14 mj:lla. Mainitsematta ei myöskään voida jättää 2OG:n ”dx”-yhteyttä Harry Trumanin alias 1NS:n aseman W9XY:n kanssa. Loistopeli Harrylla koskapa antennikin oli 58 elementtinen rotary ja Qsl-korttikin saapui OG:lle atomiraketin avulla Wisconsinista saakka minuutin kuluttua qso:n päättymisestä.

Leirin yhteystilasto muodostui seuraavanlaiseksi:

Kotimaiset qso:t:	OH 1	19				
	OH 2	18				
	OH 3	20				
	OH 4	—				
	OH 5	—				
	OH 6	20				
	OH 7	4				
	OH 8	5	yhteensä	86		
Eurooppalaiset:	SM	23	DL	6	I	5
	GW	4	F	10	G	43
	OZ	3	GI	3	UA	8
	OE	4	ON	8	OK	2
	PA	3	CM	3	HA	1
	EI	1	UB	2	UQ	1
	UP	1	GC	1	LA	3
	UO	1	yhteensä	136		
DX:t	W	46	VP8	1	VK	4
	VE	5	LU	1	VK	1
			yhteensä	58		

Yhteydet olivat sekä cw:llä että puheella 3,5, 7, 14 ja 28 mj:lla.

Leirillä oli tarkoitus kokeilla myöskin ”kettujahtia” tanskalaisten mukaan, mutta paristotilanteen kehnous esti saamasta vastaanottimiksi aijottuja ”handie talkeja”. Toivottavasti kumminkin ensi kesän leiripäiviin mennessä tämän kilpailumuoto on saanut niin paljon kannattajia, että ajatus voidaan meilläkin toteuttaa. Vahinko myöskin ettei leirillä ollut esim. 144 mj:n laitteita. Paikka olisi ollut juuri tällaiseen kokeiluun erittäin sopiva. Kaikista puutteista ja alkuvuikon sadesäästä huolimatta lienee leiri kuitenkin saavuttanut tarkoituksensa. Leirillä käyneiden SRAL:n jäsenten lukumäärä nousi n. 70 henkeen, joista kuitenkin suurin osa matkusti jo sunnuntai-iltana ja maa-